

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! (Mt 21,9)

Een week voor Pasen vieren we **Palmzondag**. De liturgie van deze zondag heeft twee aspecten: de intocht van Jezus in Jeruzalem en de gedachtenis van Zijn lijden. Het passieverhaal dat we vandaag beluisteren, werd tot aan het tweede Vaticaans Concilie voorgelezen op de vijfde zondag van de veertigdagertijd, de zogenaamde Passiezondag. Ook in Don Bosco's tijd was dit dus zo.

We weten ondertussen dat Don Bosco graag met de nodige details een zekere spanning opbouwde wanneer hij de Bijbelse verhalen navertelde, zodat zijn jongens geboeid luisterden en zich een levendig beeld konden vormen van de gebeurtenissen. Voor het verhaal van de blijde intocht in Jeruzalem was dat niet anders. De verwijzingen die we vinden in de geschriften van Don Bosco gaan telkens over hetzelfde vers 9: 'Hosanna, de Zoon van David. Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoogste hemel.' Het was de lofprijzing van het volk dat toen nog niet kon vermoeden dat Jezus slechts enkele dagen later aan het kruis zou sterven. Don Bosco paste deze verzen graag toe op paus Pius IX die bij zijn verkiezing in 1846 met gejubel onthaald werd, maar in 1848 als gevolg van de politieke omwentelingen in Italië misprezen en opgesloten werd.

Een uitdrukking die voortdurend terugkomt in wat Don Bosco zegde en schreef en die we ook in veel van zijn brieven aantreffen, is: 'in nomine Domine' (in de naam van de Heer), uit datzelfde vers 9. Alles wat hij deed en zegde, deed hij niet in eigen naam, maar in naam van Hem door wie hij zich gezonden wist. Zijn lezers nodigde hij uit om met diezelfde houding in het leven te staan.

Aan het begin van de **Goede Week** willen we ook even stilstaan bij het tweede aspect van de liturgie van Palmzondag, namelijk het lijdensverhaal (Mt 26 en 27) dat als evangelie gelezen wordt. De zelfgave van de Heer - om onze redding - was een thema dat Don Bosco bijzonder dierbaar was. We moeten dan ook weinig moeite doen om in Don Bosco's geschriften een veelvoud aan verwijzingen te vinden naar deze hoofdstukken uit het evangelie. We kunnen in deze bijdrage onmogelijk ingaan op alle elementen uit het lijdensverhaal, maar uit het overzicht van de verzen die Don Bosco citeerde, willen we toch een tweetal accenten laten oplichten.

Vooreerst zal het niemand verbazen dat Don Bosco vaak verwees naar het Laatste Avondmaal (dat we gedenken op Witte Donderdag), aangezien hij de eucharistieviering zag als een onmisbare schakel in de integrale opvoeding die hij zijn jongens bood. Hij beschreef de eucharistie onder andere als het meest hartstochtelijke teken van Jezus' liefdevolle zelfgave: een teken dat zich telkens opnieuw herhaalt wanneer we Hem mogen ontvangen in de communie.

Die zelfgave bereikte een hoogtepunt toen Jezus stierf aan het kruis. Dat is meteen het tweede accent dat Don Bosco aangaf: we gedenken op Goede Vrijdag dat Hij uit liefde voor ons zijn leven gaf en lijden en dood doorstond om te kunnen verrijzen en ons te laten delen in die verrijzenis.

Wilfried Wambeke